

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

20 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru, Vladimir Timofti, Constantin Alerguș și Nadejda Toma,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Dumitru Calendari, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 04 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui

Frangu Vasili Gheorghe, născut la 14 noiembrie 1953, originar și domiciliat UTA Găgăuzia, s. Congaz, str. Vl. Komarov 23.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.08.2014 - 28.05.2015;

Instanța de apel: 25.06.2015 - 04.04.2016;

Instanța de recurs: 05.07.2016 - 20.12.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Leova din 28 mai 2015, Vasili Frangu a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 276 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat și art. 190 alin. (4) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, Vasili Frangu a fost învinuit de faptul că, având în proprietate automobilul model „Mercedes 313 CDI”, n/î GE AT 040, urmărind scopul falsificării elementelor de identitate a autovehiculului, prin metoda mecanică, a înlăturat panoul inițial al caroseriei și a instalat prin sudare un panou analog, pe care era ștanțat numărul „WDB9036721R348921” inclusiv, prin metoda mecanică, a șlefuit numărul blocului motorului, fapt confirmat prin raportul de expertiză nr. 5324 din 19 iunie 2014, conform căruia: numărul de marcaj al caroseriei automobilului model „Mercedes - Benz - Sprinter”, n/î GE AT 040, a fost supus modificării prin înlăturarea fragmentului de panel cu numărul inițial, cu montarea ulterioară a unui fragment analog cu numărul prezent „WDB9036721R348921” și fixarea lui prin sudare; numărul de marcaj al caroseriei „WDB9036721R348921” imprimat pe fragmentul de panel nu a fost supus modificării și este inițial; numărul de marcaj al blocului motorului automobilului model „Mercedes - Benz - Sprinter”, n/î GE AT 040, a fost supus nimicirii, prin înlăturarea semnelor de la al 4-lea până la al 14-lea, prin metoda mecanică (șlefuire), de stabilit valoarea inițială a numărului de marcaj al blocului motorului nu este

posibil din motivul înlăturării unui strat esențial de metal de pe suprafața dată, pe blocul motorului, partea laterală dreapta este prezentă o tăbliță confecționată din aluminiu, cu numărul „602980209872” pe cutia de viteză este prezentată o tăbliță confecționată din aluminiu, cu numărul de marcaj „7116201498472”. Culoarea automobilului nu a fost supusă modificării, dar automobilul a fost supus vopsirii repetate în culoarea albă.

De determinat care este vechimea vopselelor aplicate nu este posibil în lipsa metodicii de cercetare și prin raportul de expertiză nr. 4582 din 19 iunie 2014, conform căruia: sistemul de ghidare, la un loc cu bortul de comandă (precum și alte elemente constitutive ale caroseriei) al automobilului model „Mercedes 313 CDI”, n/î GE AT 040, a fost modificat pentru exploatare în țările cu regim de conducere pe partea dreaptă a carosabilului în sensul de mers (volanul pe stânga) din cel destinat circulației în țările cu regim de circulație pe partea stângă a carosabilului în sensul de mers (volanul pe dreapta), prin metoda înlocuirii unor piese și prelucrarea mecanică a caroseriei acestuia.

Tot el, Vasili Frangu de către organul de urmărire penală a fost învinuit că, la 14 aprilie 2014, aflându-se în or. Iargara, r-nul Leova, acționând în scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, abuzând de încrederea cet. Ștefan Pencov, prin înșelăciune, a vândut acestuia autovehiculul model „Mercedes 313 CDI”, n/î GE AT 040, la care au fost falsificate elementele de identificare, obținând de la Ștefan Pencov, bani în sumă de 2800 euro, care conform cursului oficial al BNM la momentul săvârșirii infracțiunii, constituiau suma de 52220 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții mari.

3. Sentința a fost contestată cu apel de procuror și de partea vătămată Ștefan Pencov, care au solicitat:

- **procurorul**, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, Vasili Frangu să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 276 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare, art. 190 alin. (4) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice sau de a exercita activități antreprenoriale pe termen de 3 ani, iar conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, a-i stabili pedeapsa definitivă 9 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice sau de a exercita activități antreprenoriale pe termen de 3 ani.

A încasa de la Vasili Frangu în beneficiul părții vătămate Ștefan Pencov suma de 2800 euro, cu titlu de prejudiciu material.

În argumentarea apelului, procurorul a invocat că, prima instanță la adoptarea sentinței s-a bazat în mare parte pe depozițiile inculpatului date în cadrul ședinței de judecată, care, prin declarațiile sale, a reușit să ducă în eroare instanța, fără a lua în considerație probele concludente, legal administrate în cadrul urmăririi penale, apoi cercetate în cadrul ședinței de judecată.

Mai mult, ipoteza înaintată de inculpat este doar o poziție de apărare, iar la baza sentinței urmau a fi puse declarațiile lui Vasili Frangu date în cadrul urmăririi penale în calitate de învinuit, or, deși la această etapă acesta nu și-a recunoscut vina, totuși dânsul a specificat mai multe detalii referitoare la împrejurările săvârșirii infracțiunii.

Procesul-verbal de audiere a învinuitului a fost semnat personal în prezența avocatului și traducătorului, făcând-se mențiunea respectivă.

Mai mult, Vasili Frangu afirmă faptul că nu a fost influențat de procuror, deci poziția acestuia precum că a fost determinat de polițist să dea asemenea declarații este nefondată și urmează a fi apreciată critic.

A subliniat apelantul că, prima instanță nu a ținut cont nici de depozițiile părții vătămate Ștefan Pencov, a martorilor Radion Tudoreac, Stanislav Egupov, Demian Nicolaev, probele materiale: copia procurii din 14 aprilie 2014; copia certificatului de înmatriculare a vehiculului model „Mercedes 313 CDI”; copia raportului de verificare tehnică a mijlocului de transport; copia certificatului de înmatriculare a autoturismului model „Mercedes 313 CDI”; raportul de constatare tehnico-științifică nr. 4104 din 12 mai 2014 cu tabelul fotografic; cartela transportului; procesul-verbal de ridicare a dosarului pe mijlocul de transport „Mercedes” de la Secția înmatriculare a transportului și calificare a conducătorilor auto Ceadâr-Lunga; raportul de expertiză nr. 5324 din 19 iunie 2014; raportul de expertiză nr. 4582 din 19 iunie 2014 și altele;

- **Partea vătămată Ștefan Pencov**, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a lui Vasili Frangu.

În argumentarea apelului a invocat că, prima instanță neîntemeiat a emis sentință de achitare, deoarece Vasili Frangu a adus automobilul modelul „Mercedes 313 CDI” din Germania, alt stăpân la acest automobil nu a mai fost și respectiv nu avea cine altul să șlefuiască numărul blocului motorului.

Totodată, din declarațiile date la urmărirea penală, Vasili Frangu a recunoscut, că a schimbat motorul autoturismului, procurându-l de la piață din mun. Chișinău, pe când în ședința de judecată a schimbat declarațiile și a negat acest fapt.

Din cauza că a fost schimbat numărul motorului în prezent nu se poate folosi de automobil. I-a propus lui Vasili Frangu să restituie banii achitați pentru procurarea automobilului în sumă de 2800 euro, însă ultimul a refuzat.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 04 aprilie 2016, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței.

Pentru a se pronunța instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a stabilit situația de fapt și de drept și întemeiat a constatat circumstanțele cauzei și anume că, Vasili Frangu învinuit de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 276 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de el și art. 190 alin. (4) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Respingând apelurile, instanța a indicat că, modificările declarațiilor inculpatului, supuse examinării, nu sunt consecințe defavorabile în privința inculpatului, iar conținutul declarațiilor sunt apreciate în cumul cu materialul probator, evidențiind o legătură logică între probele prezentate.

Instanța de apel, cu trimitere la prevederile art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, a specificat că, sentința de condamnare nu poate fi bazată doar pe declarațiile inculpatului date la urmărirea penală (care se referă la o parte de acuzare, privind modificarea numărului motorului automobilului și nu a caroseriei), fără a fi confirmate cu alte probe din cauză, că anume inculpatul a efectuat modificările la numerele motorului și caroseriei.

Prin probele acuzării: raportul de constatare tehnico-științifică nr. 4104 din

12 mai 2014, cu tabelul fotografic; raportul de expertiză nr. 5324 din 19 iunie 2014; raportul de expertiză nr. 4582 din 19 iunie 2014; declarațiile părții vătămate Ștefan Pencov, se confirmă doar faptul existenței falsificării numărului de identitate a caroseriei și motorului auto al autovehiculului, fără constatarea autorului acestor falsificări.

Iar probele la care se referă procurorul: copia procurii din 14 aprilie 2014; copia certificatului de înmatriculare a vehiculului model „Mercedes 313 CDI”; copia raportului de verificare tehnică a mijlocului de transport; copia certificatului de înmatriculare a autoturismului model „Mercedes 313 CDI”; cartela transportului; procesul-verbal de ridicare a dosarului pe mijlocul de transport „Mercedes” de la Secția înmatriculare a transportului și calificare a conducătorilor auto Ceadâr-Lunga; declarațiile martorilor Demian Nicolaev, Stanislav Egupov, se referă doar la circumstanțele privind dobândirea și înregistrarea mijlocului de transport pe numele inculpatului, dar nu la acțiunile incriminate inculpatului.

Astfel, prima instanță corect a constatat, că pe episodul învinuirii înaintate în baza art. 276 alin. (1) Cod penal, de către organul de urmărire penală nu a fost stabilit scopul manipulării asupra mijlocului de transport, descris în învinuire și consecințele acestuia. Nu este reflectată intenția făptașului, data, locul și mijloacele de săvârșire, fapt ce nu oferă posibilitate instanței de a concluziona că Vasili Frangu a săvârșit fapta imputată.

Iar pe episodul prevăzut de art. 190 alin. (4) Cod penal, organul de urmărire penală nu descrie acțiunile inculpatului îndreptate spre înșelăciune și care nu sunt probate cu nimic.

Prin cumulul probelor nu a fost demonstrat faptul că Vasili Frangu, cunoștea despre modificările operate la automobil și intenționat a ascuns faptul dat de la cumpărător.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiate argumentele părții vătămate Ștefan Pencov, precum că dispune de date că anume Vasili Frangu, a adus automobilul în cauză din Germania și altcineva nu avea posibilitatea să modifice numărul motorului, deoarece în prima instanță și în instanța de apel nu a fost negat faptul că prin intermediul lui Demian Nicolaev, automobilul model „Mercedes 313 CDI” a fost procurat în Germania și ulterior adus în R. Moldova.

Apelantul Ștefan Pencov, careva probe confirmative prin care să fie confirmat faptul că Vasili Frangu a modificat numărul motorului, nu a prezentat instanței de apel, motivând doar că alt stăpân al acestui automobil nu a fost.

La fel, instanța de apel a indicat că, organul de urmărire penală cu certitudine a stabilit că automobilul din speță a fost utilizat și de fiul inculpatului, Fiodor Frangu, care o perioadă îndelungată a traversat cu mijlocul de transport frontiera de stat, din numele acestuia a fost întocmit raportul de verificare tehnică a vehiculului din 22 mai 2013, mai mult, conform rezultatelor acestui raport, careva abateri sau nereguli nu au fost depistate.

Instanța de apel a apreciat critic afirmațiile lui Ștefan Pencov precum că inculpatul Vasili Frangu anterior a recunoscut faptul că motorul automobilului a fost schimbat, procurându-l din mun. Chișinău, din motiv că în coraport cu declarațiile date de Vasili Frangu, cu alte probe administrate la caz, actele efectuate pentru devamarea automobilului model „Mercedes 313 CDI” ca: copia chestionarului

pentru eliberarea certificatului de înmatriculare a vehiculului și informația pentru proprietari particulari de la Vasili Frangu, eliberat de Biroul Vamal Cahul (f.d.64, 65, vol.I); copia rezultatelor verificării tehnice a vehiculului din 12 februarie 2008 (f.d.66, vol.I); copia adeverinței nr. 0026043 pentru mijlocul de transport importat în R. Moldova eliberat de colaboratorul vamal (f.d.67-68, vol.I); copia chitanței de percepere a plăților vamale de la persoanele fizice seria AB nr. 190991 din 09 februarie 2008 (f.d.69, vol.I), certificatul - concluzie eliberat la 12 februarie 2007 (dar în realitate 2008), fapt confirmat prin declarațiile expertului Stanislav Egupov, ce confirmă starea bună a automobilului în cauză, motorul, șasiul, caroseria nu a fost supus modificării, respectiv raportul de verificare tehnică a vehiculului din 22 mai 2013 (f.d.9, vol.I) unde careva abateri sau neajunsuri nu au fost incluse.

Probele în cauză demonstrează și certifică just declarațiile lui Vasili Frangu, că nu a întreprins acțiuni de modificare a automobilului ce-i aparține.

Totodată, instanța de apel a menționat că, partea vătămată nu este lipsită de posibilitatea apărării drepturilor patrimoniale prin depunerea acțiunii în instanță în ordinea procedurii civile.

5. Procurorul, în temeiul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În motivare a invocat că, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor incriminate este dovedită pe deplin prin declarațiile părții vătămate, martorilor și probelor materiale cercetate în cadrul ședințelor de judecată.

Menționează recurentul că, a fost stabilit că autoturismul în cauză a fost cumpărat din Germania în februarie 2008, într-o stare foarte bună, fără ca să fie reparat, modificat, despre care fapt a declarat martorul Demian Nicolaev care a adus autoturismul în R. Moldova la solicitarea lui Vasili Frangu.

Ulterior, autoturismul model „Mercedes 313 CDI” a fost verificat de către expertul DAI al MAI UTA Găgăuzia, Stanislav Egupov, care a fost audiat atât la urmărirea penală, cât și în prima instanță.

La materialele cauzei au fost anexate acte eliberate de autoritățile germane, Serviciul Vamal din R. Moldova, prin care se confirmă că atât în Germania, cât și în R. Moldova, în februarie 2008 când a fost importat autoturismul în cauză, acesta a fost verificat și a fost constatat că autoturismul nu a fost supus modificărilor, reparațiilor, etc.

Ulterior din 2008 până în 2014 Vasili Frangu împreună cu feciorul său, au folosit acest autoturism. Instanței de apel au fost prezentate extrasele din baza de date a poliției de frontieră, din care rezultă transportările săptămânale a pasagerilor peste hotarele R. Moldova.

Susține recurentul că, a fost constatat că, începând cu 01 ianuarie 2009 până la 14 noiembrie 2010, autoturismul nu s-a aflat pe teritoriul țării și abia la 14 noiembrie 2010 a intrat pe teritoriul R. Moldova, șoferul fiind Fiodor Frangu, iar pasager Vasili Frangu.

Din datele poliției de frontieră rezultă că în perioada din 01 septembrie 2009 până 14 noiembrie 2014, doar o perioadă scurtă de timp autoturismul s-a aflat pe teritoriul R. Moldova, și anume de la 24 martie 2012 până la 27 mai 2012.

Recurentul cu trimitere la aceste date indică că, în această perioadă nu se

cunoaște ce s-a petrecut cu automobilul, la fel ca și în perioada cât acesta s-a aflat peste hotarele țării, fiind posibil ca autoturismul să fi fost implicat într-un accident rutier, supus modificărilor, reparațiilor, modificărilor la motor - schimbarea numărului acestuia, în caroserie, care inițial a fost produsă pentru țările cu drumurile cu direcția de deplasare pe partea stângă, cu schimbarea sistemii de ghidare din partea dreaptă în partea stângă, ușa laterală cu scara pentru pasageri tot a fost schimbată din partea stângă în partea dreaptă, de asemenea, și alte piese puteau fi schimbate, precum și vopsite din nou, având un timp destul pentru efectuarea modificărilor, fapt care s-a petrecut, deoarece autoturismul a fost supus modificărilor, atât în caroserie, cât și la motor.

Doar plăcuța cu codul VIN, a rămas de la caroseria veche și care a fost sudată în condiții casnice, artificiale, fapt confirmat prin concluziile experților.

În anul 2014, Vasili Frangu a vândut autoturismul lui Ștefan Pencov, care, reieșind din declarațiile date în ședința instanței de apel, de la procurarea autoturismului și până la sesizarea poliției, nu a efectuat reparații sau modificări capitale a autoturismului.

După constatarea defectelor cu plăcuța cu codul VIN a caroseriei, de către experții a fost constatat că și numărul motorului cu care a fost introdus autoturismul în R. Moldova, caroseria, volanul și toată sistemii de ghidare a fost falsificată.

Menționează recurentul că, nu a fost dovedit prin careva probe directe faptul dacă Vasili Frangu personal a efectuat modificările în motorul și în caroseria autoturismului, însă, ultimul cunoștea despre aceste modificări, iar instanța de apel nu a motivat respingerea argumentelor procurorului, în acest sens, cu careva motive credibile.

Vasili Frangu la urmărirea penală, audiat în calitate de bănuit, în prezența avocatului, a declarat că a procurat un alt motor de la piață din mun. Chișinău și l-a instalat la autoturismul său, însă, instanța de apel a ignorat aceste declarații, care au fost date citirii în temeiul art. 368 Cod de procedură penală și nu le-a descris în decizia sa.

Respectiv despre modificările la care a fost supus autoturismul, Vasili Frangu nu a informat instituțiile respective, inclusiv poliția, mai mult, nu a informat nici pe Ștefan Pencov căruia i-a vândut mijlocul de transport astfel, a abuzat de încrederea ultimului privind integritatea autoturismului și legalitatea actelor și l-a înșelat că totul este în regulă.

Scopul infracțiunii a fost folosirea în continuare a autoturismului după modificările efectuate cu numărul motorului și construcția caroseriei.

Reieșind din declarațiile inculpatului, atunci când a hotărât să vândă autoturismul, acesta a dorit să obțină bani pentru tratamentul feciorului său, iar instanța de apel nu s-a expus asupra acestui fapt.

În instanța de apel a fost citat pentru audierea în calitate de martor, Fiodor Frangu, feciorul inculpatului, care s-a folosit de autoturism mai mulți ani în calitate de șofer, și care trebuia să cunoască mai multe detalii despre autoturism, însă Fiodor Frangu a refuzat să depună declarații din motiv că inculpatul este tatăl său, iar instanța de apel a acceptat refuzul acestuia.

Totuși, Fiodor Frangu a fost citat cu acordul inculpatului și a instanței de apel, pentru a fi audiat asupra exploatării autoturismului model „Mercedes 313 CDI” cu

n/î GE AT 040, și nu în privința tatălui său sau a unor circumstanțe din viața ultimului.

Sușține recurentul că, din declarațiile lui Vasili Frangu rezultă că, dânsul nu dispunea de instrumente și posibilitate de a repara autoturismul, de a efectua careva modificări în caroserie etc., însă Vasili Frangu și Fiodor Frangu, cunoșteau tot despre acest mijloc de transport, deoarece ambii s-au folosit de acesta, din 2008 până în 2014 și cu scopul de a obține bani, inculpatul a vândut autoturismul lui Ștefan Pencov, fără ca modificările să fi fost înregistrate și fără ca să comunice despre ele noului posesor.

Consideră că, învinuirea înaintată lui Vasili Frangu în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, este dovedită integral reieșind din probele administrate de către organul de urmărire penală și cercetate în ședințele de judecată.

Mai mult, partea vătămată Ștefan Pencov și martorii Stanislav Egupov, Demian Nicolaev, Radion Tudoreac, au dat declarații sub jurământ, însă inculpatul în cadrul procesului penal a depus declarații contradictorii, cu scopul de a duce instanța în eroare.

Subsidiar a invocat recurentul că, potrivit jurisprudenței CEDO, lipsa de motivare adecvată cerințelor legii într-o hotărâre judecătorească afectează grav respectarea garanțiilor procedurale la un proces echitabil.

6. Asupra recursului declarat a prezentat referință inculpatul, care s-a expus pentru respingerea acestuia, invocând că, acuzarea nu a prezentat probe care să confirme faptul că în perioada de timp din 2009 până la 14 noiembrie 2014, autoturismul a fost implicat în accident rutier, a fost supus modificărilor, reparațiilor, toate concluziile fiind bazate pe presupuneri.

Totodată, experții au concluzionat că a stabili timpul vopsirii repetate a autoturismului este imposibil din lipsa metodicii de cercetare, fapt ce nu poate confirma că autoturismul a fost supus modificărilor după ce a fost procurat din Germania.

Martorul Demian Nicolaev a declarat că, atunci când a procurat autovehiculul acesta era asamblat pentru deplasarea în țările cu direcția de deplasare pe partea dreaptă, volanul fiind în partea stângă, mai mult, codul VIN este confirmat prin actele de trecere a frontierei de stat a R. Moldova, în baza cărora a fost eliberat pașaportul tehnic al autoturismului.

7. Judecând recursul declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, pentru următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului, pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate în acest articol.

Din textul recursului, se constată că recurentul invocă drept temei de declarare

a acestuia prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În esență, recurentul critică hotărârile adoptate de instanțele de fond din motiv că acestea nu au dat o apreciere corespunzătoare probelor cercetate, pe când în opinia procurorului ele demonstrează indubitabil vinovăția lui Vasili Frangu de cele incriminate prin rechizitoriu.

De asemenea, recurentul pledează că instanțele de fond au dat prioritate declarațiilor inculpatului date în cadrul ședințelor de judecată în instanțele de fond, ceea ce în consecință a dus la adoptarea unei soluții greșite de achitare.

Raportând materialele dosarului la criticele recurentului, Colegiul penal lărgit conchide că eroarea semnalată nu este prezentă la caz și este invocată neîntemeiat de titular, iar pentru a statua astfel s-a rezultat din raționamentele ce urmează.

În primul rând, instanța de recurs ține să remarce că, la această etapă a procedurilor nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, or aceasta fiind atributul exclusiv al acestor instanțe.

Deci, Colegiul nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea soluției de achitare adoptată în privința lui Vasili Frangu pe ambele capete de acuzare.

Totodată, se impune precizarea că în cadrul procesului penal aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente, deoarece întregul volum de activitate depus de către organele de urmărire, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce urmează a fi dată în urma acestei activități.

În pofida acestui fapt, instanța de recurs reiterează că chestiunea de apreciere a probelor și temeinicia faptelor dovedite de ele, nu este obiect de cercetare la etapa judecării cauzei în recurs.

Or, pentru a constitui temei de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării, o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Mai mult, raportând cele expuse supra la verificarea și aprecierea probelor efectuată de instanța de apel, Colegiul penal lărgit specifică că instanța de apel corect a ajuns la concluzia despre menținerea sentinței și just a apreciat probele administrate în cauză.

Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurent, Colegiul penal lărgit subsidiar verificând materialele dosarului, specifică că judecând apelurile declarate,

instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de menținere a sentinței, potrivit căreia s-a dispus achitarea lui Vasili Frangu, învinuit de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii și art. 276 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În atare circumstanțe, nu pot fi considerate admisibile argumentele procurorului privitor la faptul că din probele cercetate de instanțe se dovedește indubitabil vinovăția lui Vasili Frangu de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 190 alin. (4), 276 alin. (1) Cod penal, odată ce acestea nu susțin învinuirea incriminată ultimului prin rechizitoriu.

Or, atunci când unei persoane i se reproșează săvârșirea unei fapte penale și i se aduce o acuzație, aceasta trebuie să fie bazată pe probe pertinente, veridice și concludente care dovedesc, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.

Pe de altă parte, urmează a se consemna că procurorul, în virtutea atribuțiilor sale funcționale stipulate în art. art. 5-6 a Legii cu privire la Procuratură din 25 februarie 2016, de unde rezultă că dânsul, reprezentând învinuirea în instanța de judecată, are un rol activ de a contribui la aflarea adevărului în cadrul procesului penal, precum și cele expres prevăzute în Codul de procedură penală la art. 53, din care deducem că elementele procesului de tip advers indică la faptul că procurorul, în calitate sa de titular al acțiunii penale, trebuie să dovedească dincolo de orice îndoială rezonabilă acuzarea, fapta și vinovăția la care face referire prin actul de sesizare, întrucât instanța, la rândul ei, nu are sarcina probei, aceasta din urmă revenindu-i procurorului.

În același context, amintim că, în conformitate cu art. 19 alin. (3) coroborat cu art. 254 alin. (1) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuțului, învinuitului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovățesc, precum și circumstanțele care îi atenuază sau agravează răspunderea.

În cauza deferită judecătii instanța de recurs constată că procurorul nu a îndeplinit exact aceste atribuții funcționale și nu a prezentat probe suficiente care ar contribui la aflarea adevărului.

Or, partea acuzării nu a elucidat și nu a acumulat careva probe pentru a exclude dubiile ce țin de autorul falsificării numărului de identitate a caroseriei și motorului auto al autovehiculului, scopul manipulării asupra mijlocului de transport, cunoașterea de către inculpat despre modificările operate în automobil și tănuirea acestui fapt.

Respectiv, instanța de apel corect a statuat cu trimitere la prevederile art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, că sentința de condamnare nu poate fi bazată doar pe declarațiile inculpatului date la urmărirea penală (care se referă la o parte de acuzare, privind modificarea numărului motorului automobilului, și nu a caroseriei), fără a fi confirmate cu alte probe din cauză, că anume inculpatul a efectuat modificările la numerele motorului și caroseriei.

Deși, procurorul a susținut că instanțele de fond au ajuns la concluzia achitării

lui Vasili Frangu prin ignorarea mai multor probe administrate în cursul urmăririi penale și cercetate de instanțe, totuși considerăm oportun de a consemna că, dimpotrivă, atât prima instanță, cât și cea de apel au făcut o analiză minuțioasă a tuturor probelor administrate pe parcursul procesului penal, ajungând la concluzia corectă că acestea nu dovedesc vinovăția inculpatului în cele incriminate.

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond.

Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârile CEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Totodată, art. 6 din CțEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CțEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (hotărârile CEDO, pct. 80-81 Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos).

În legea procesuală penală, prezumția de nevinovăție este înscrisă între regulile de bază ale procesului penal, în art. 8 statuându-se că persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atât timp cât vinovăția sa nu îi va fi dovedită în modul prevăzut de lege, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă.

Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului.

Astfel, având în vedere că, la formularea concluziei despre vinovăția lui Vasili Frangu, instanța trebuie să-și întemeieze convingerea asupra vinovăției pe baza unor probe sigure, certe și întrucât în cauză probele în acuzare nu au un caracter cert, nu sunt decisive sau sunt incomplete, lăsând loc unei nesiguranțe în privința vinovăției inculpatului, se impune a se da eficiență regulii potrivit căreia orice îndoială este apreciată în favoarea ultimului.

Regula in dubio pro reo presupune că, chiar dacă în speță au fost administrate probe în sprijinul învinuirii, iar alte probe nu se întrevăd ori pur și simplu nu există, și totuși îndoiala persistă în ce privește vinovăția, atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăție și ca urmare inculpatul trebuie achitat.

Concomitent, instanța de recurs menționează că instanța de apel corect a conchis că învinuirea adusă lui Vasili Frangu nu este bazată pe probe directe ce ar confirma vinovăția acestuia.

Subsidiar, instanța de recurs consideră relevant de a face remarcă despre faptul că reieșind din analiza textuală a recursului ordinar declarat de procuror, se constată că acesta este unul pur formal, întrucât titularul face trimitere în cererea sa

preponderent la chestiunea de apreciere a probelor, ceea ce nu constituie obiect de cercetare și verificare la etapa judecării cauzei penale în procedura de recurs, acesta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond, despre care fapt procurorul cunoaște.

Pentru toate considerentele ce preced, Colegiul penal lărgit subliniază că soluția instanțelor de fond privitor la achitarea lui Vasili Frangu pe capetele de acuzare incriminate acestuia în baza art. art. 190 alin. (4), 276 alin. (1) Cod penal, este corectă.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și motivată, mai mult, instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelant, a apreciat just probatoriul administrat, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția, iar criticele din recursul declarat de partea acuzării, sunt vădit neîntemeiate.

În consecință, Colegiul penal lărgit statuează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. art. 414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală, astfel că nu există careva temeiuri pentru admiterea recursului ordinar în sensul declarat de procuror.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Dumitru Calendari, cu menținerea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 04 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui *Frangu Vasili Gheorghii*.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 ianuarie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș

Nadejda Toma